

Reflexions sobre la vida de l'esperit

Institut Ruhí

Llibre 1

Reflexions sobre la vida de l'esperit

Institut Ruhí

Llibres de la sèrie:

A continuació es presenten els títols actuals de la sèrie dissenyada per l'Institut Ruhí. Els llibres han estat pensats per a ser emprats com la seqüència principal de cursos en un esforç sistemàtic per augmentar la capacitat de joves i adults per servir a les seves comunitats. L'Institut Ruhí està desenvolupant, a més, un conjunt de cursos que es desprenen del tercer llibre de la sèrie per a la capacitat de mestres de classes bahá'ís per a nens, així com un altre conjunt del Llibre 5 per formar animadors de grups prejuvenils. Aquests també s'inclouen al llistat següent. Cal assenyalar que la llista es modificarà a mesura s'avanci l'experiència en el camp, i que s'afegiran nous títols a mesura que un creixent nombre d'elements curriculars en desenvolupament assoleixin una etapa en la que puguin difondre's abastament.

Llibre 1	<i>Reflexions sobre la vida de l'esperit</i>
Llibre 2	<i>Aixequem-nos a servir</i>
Llibre 3	<i>Ensenyem Classes de nens, primer grau</i> <i>Ensenyem Classes de nens, segon grau (curs ramal)</i> <i>Ensenyem Classes de nens, tercer grau (curs ramal)</i> <i>Ensenyem Classes de nens, quart grau (curs ramal)</i>
Llibre 4	<i>Les Manifestacions Bessones</i>
Llibre 5	<i>Alliberant els poders dels prejoves</i> <i>Impuls inicial: El primer curs ramal del Llibre 5</i> <i>Ampliant el cercle: El segon curs ramal del Llibre 5</i>
Llibre 6	<i>Ensenyar la Causa</i>
Llibre 7	<i>Avancem en un sender de servei</i>
Llibre 8	<i>L'Aliança de Bahá'u'lláh</i>
Llibre 9	<i>Adquirint una perspectiva històrica</i>
Llibre 10	<i>Construint comunitats vibrants</i>
Llibre 11	<i>Els mitjans materials</i>
Llibre 12	<i>(Properament)</i>
Llibre 13	<i>Participant a l'acció social</i>
Llibre 14	<i>(Properament)</i>

Copyright © 2008, 2025 per la Fundació Institut Ruhí, Colòmbia
Tots els drets reservats. Edició 1.1.1.PE publicada al 2008
Edició 4.1.1.PE Juny 2025

Originally published in Spanish as *Reflexiones sobre la vida del espíritu*
Copyright © 1987, 1995, 2008, 2020 per la Fundació Institut Ruhí, Colòmbia
Tots els drets reservats. Edició 1.1.1.PE publicada al setembre 1995
Edició 4.1.2.PE Juny 2020
ISBN 978-958-59880-3-3

Ruhi Institute
Cali, Colòmbia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Contingut

Algunes idees per al tutor	v
Comprensió dels Escrits bahá'ís	1
La pregària	13
La vida i la mort	29

Algunes idees per al tutor

El nombre de localitats de tot el món on s'estudia *Reflexions sobre la vida de l'esperit*, el primer llibre de la seqüència principal dels cursos oferts per l'Institut Ruhi, ha anat creixent en els darrers anys. A la gran majoria de casos, un grup d'amics – ja sigui que constitueixin un cercle d'estudi que es reuneix regularment, es reuneixin en una campanya organitzada per l'estudi intensiu, o es trobin en un campament durant les vacances escolars – llegeix i discuteix el material. En qualsevol d'aquestes ocasions, un membre del grup actua com a tutor. La relació entre el tutor i la resta dels participants no és la que hi ha entre el mestre i els estudiants, estan participant conscientment en un procés en el qual tots desitgen aprendre. Però el tutor tampoc és un facilitador indiferent i passiu. Pot ajudar a cada membre del grup a assolir el propòsit del material que s'està estudiant, perquè ha completat una quantitat suficient de cursos de la seqüència i ha portat a terme els actes de servei que aquests fomenten. A qui exerceixi com a tutor del Llibre 1, li podrà resultar útil revisar de tant en tant les idees presentades en aquesta introducció.

A tot el món, els participants arriben a aquest primer curs d'institut des de diverses procedències. Alguns ja són membres de la comunitat bahá'í i esperen augmentar la seva capacitat per servir a la Causa que han abraçat. Altres veuen els cursos com l'inici de la seva investigació de la Fe bahá'í com a religió. En altres casos, se senten atrets als ideals bahá'ís i desitgen familiaritzar-se amb els objectius i els esforços de la comunitat. I hi ha un nombre creixent de persones, particularment joves, que empren aquest curs com a primer pas per desenvolupar la seva capacitat de servir a la societat, tot sovint mitjançant algun programa promogut per la comunitat bahá'í.

Des d'un principi, ha de quedar clar a cada participant que els cursos de l'Institut Ruhi dibuixen un sender de servei a la humanitat pel que cada u de nosaltres camina al seu propi ritme, ajudant d'altres i alhora rebent el seu ajut. Caminar per aquest sender implica procurar un doble propòsit moral: vetllar pel nostre propi creixement espiritual i intel·lectual, i contribuir a la transformació de la societat. L'avanç pel sender comporta el desenvolupament de diverses capacitats que requereixen comprensió i coneixement, qualitats espirituals i actituds lloables, així com una multitud d'habilitats i destreses. Les fonts de coneixement de les que beuen els llibres de l'Institut són, per una banda, les ensenyances de la Fe bahá'í i, per l'altre, l'experiència acumulada de la comunitat mundial bahá'í en contribuir a l'avenç de la civilització material i espiritual. El que inspira a l'Institut és la visió de Bahá'u'lláh de la persona que podem arribar a ser i de la civilització que podem construir. Es pressuposa que tots els participants, independentment de la seva procedència, estan oberts a compartir aquesta visió, la qual és explícita a cada unitat de cada llibre.

En un món en el qual hi ha creences i ideologies que estan disposades a emprar qualsevol mitjà que sigui possible per obtenir adherents, algú que no estigui familiaritzat amb la Fe podria plantejar-se preguntes sinceres al voltant de les intencions de l'Institut Ruhi, en particular: “Se m'està demanant que canviï de religió?” o “Se m'està demanant que m'uneixi a una religió?”. Dites preguntes ofereixen al tutor una oportunitat per explicar el propòsit de la seqüència de cursos que s'ha apuntat aquí. Si bé és natural que els bahá'ís estiguin desitjosos de veure als seus amics unir-se a la comunitat, potser el tutor també vulgui esmentar que els mateixos ensenyaments bahá'ís prohibeixen el proselitisme. Caminar pel sender de servei que obren els cursos d'institut requereix una comprensió cada cop més profunda de les ensenyances de Bahá'u'lláh, les quals els materials pretenen exposar de forma inequívoca. L'acceptació i la fe són assumptes que cada individu ha de contemplar lliurement i sense pressió.

No és estrany, per tant, que aquest llibre comenci amb la qüestió de la comprensió, tan central per a tots els llibres de la seqüència. Llegir els Escrits Sagrats no és el mateix que llegir els milers de pàgines que una persona veu al llarg de la seva vida, i la unitat “Comprensió dels Escrits bahá'ís” cerca fomentar l'hàbit de llegir passatges dels Textos Sagrats cada dia i meditar sobre el significat, un hàbit que ajudarà molt als participants a mesura que emprenen el sender del servei. Per a guiar-los en aquest estudi, el tutor ha de reflexionar força al voltant del tema de la comprensió.

Els Escrits bahá'ís contenen veritats espirituals profundes, i malgrat que ens esforcem a avançar en la comprensió del seu infinit significat, sabem que mai podrem assolir un final definitiu. Generalment, obtenim una comprensió bàsica del significat immediat d'un passatge quan el llegim per primer cop, i la secció 1 de la unitat pren aquesta idea com a punt de partida. Per tant, després de llegir la cita “El millorament del món es pot assolir amb accions pures i bones, amb una conducta encomiable i correcta”, simplement es pregunta als participants: “Com es pot assolir el millorament del món? A simple vista, la majoria de les preguntes i exercicis d'aquesta classe semblen massa senzills. Però anys d'experiència semblen justificar la decisió de l'Institut de començar així. A tots se'ns ha de recordar que, en la pressa per trobar les diferents capes de veritat d'un passatge, la ment no hauria de passar per alt el seu significat obvi. Donar atenció a aquest primer nivell de comprensió també resulta vital per la consulta del grup; enforteix la unitat de pensament, assolible fàcilment quan es permet que les opinions personals siguin il·luminades per la saviesa divina.

És important assenyalar que mantenir llargues discussions al voltant de paraules específiques preses fora de context no contribueix a comprendre el significat immediat de la majoria dels passatges. Malgrat tot, potser serà necessari de tant en tant, que un grup cerqui una paraula al diccionari. Malgrat tot, possiblement és més útil que els participants aprenguin a deduir el significat de les paraules a partir de frases i paràgrafs complets.

Perquè la comprensió s'expandeixi més enllà de l'àmbit del significat immediat, pot ser d'utilitat oferir exemples que mostrin una expressió concreta de les idees. El que es requereix en aquest sentit són exercicis senzills. A la secció 2, per exemple, se'ls demana als participants que determinin, a la llum d'un passatge que acaben de llegir, si certes característiques són lloables. En un exercici semblant de la secció 4, se'ls anima a nomenar cinc virtuts i després determinar si és possible adquirir alguna d'elles en absència de la veracitat, descrita en els Escrits com “la base de totes les virtuts humanes”.

Per assolir el seu propòsit, la unitat exigeix continuar avançant en la comprensió en desafiar els participants a pensar en algunes de les implicacions dels passatges que es presenten. A la secció 2, se'ls demana determinar si l'enunciat "Hi ha tan poques persones bones al món que les seves accions no tenen cap efecte" és veritable. La intenció aquí no és obtenir una mera opinió. El tutor ha de fer una pausa i esbrinar les raons de les respostes dels participants. La conclusió a la qual hauria d'arribar el grup és que l'enunciat ha de ser necessàriament fals perquè contradiu la primera cita de la secció anterior. La pregunta de si els bahá'ís poden confessar els seus pecats a d'altres, també és un exemple d'aquesta classe d'exercici. Fa referència a la prohibició en les ensenyances de la confessió com un mitjà per absoldre els pecats, la qual, encara que no s'esmenta explícitament en cap dels passatges estudiats, es pot deduir en explorar el significat del vers "Demana't comptes a tu mateix cada dia, ans no siguis cridat de retre-les".

Els exercicis de la unitat no pretenen de cap manera abastar tota l'amplitud del significat tancat als passatges sota consideració. Una pregunta sobre la qual qualsevol tutor ha de reflexionar és quanta discussió s'ha de dedicar a un exercici donat. Aquí és important tenir en compte que perllongar les deliberacions en introduir molts conceptes relacionats, però perifèrics tendeix a reduir l'efectivitat del material. Cada grup ha d'establir un ritme raonable de progrés; els participants haurien de sentir clarament que estan avançant de manera constant segons les seves possibilitats. No obstant això, el tutor ha d'estar atent, no fos cas que es passin les seccions de manera ràpida i superficial, sense una anàlisi acurada dels exercicis. Els grups que han actuat d'aquesta manera, simplement responen les preguntes, mai no han aconseguit resultats duradors.

Hi ha un últim punt que cal esmentar: correspon al tutor assegurar que cada membre del grup roman implicat en el procés d'aprenentatge que promou el material. Sovint, el repte és aconseguir la participació sense pressionar ningú perquè parli. El que s'ha d'entendre des del principi és que aquest desafiament poques vegades se supera fent preguntes com: «Què vol dir això per a vostè?». Aquesta classe de preguntes tendeixen a reduir el coneixement i la veritat al rang de l'opinió, i aleshores resulta difícil crear l'ambient en què les consultes entre els membres del grup condueixen realment a una comprensió més gran.

La segona unitat del llibre, igual que la primera, aborda un hàbit essencial per a la vida espiritual: pregar regularment. El concepte d'un «sender de servei» es fa explícit a la secció d'obertura, suggerint que, per caminar per aquest corriol, hem d'estar imbuïts d'un doble propòsit. Els participants examinen un conjunt inicial de cites que ofereixen percepcions sobre la naturalesa d'aquest propòsit, un tema al qual es tornarà en cursos futurs.

La unitat comença la seva exploració de la importància de la pregària amb aquest tema com a rerefons. Adopta un enfocament similar al descrit als paràgrafs anteriors. Es formulen preguntes i exercicis per augmentar la comprensió del significat dels passatges dels Escrits que s'estudien. A mesura que el grup avança per la unitat, pot ser que el tutor hagi de dissipar certs dubtes analitzant nocions arrelades en interpretacions i pràctiques del passat. En algunes tradicions, els rituals i les formes han eclipsat gradualment la importància de l'estat interior, i moltes ignoren la necessitat de l'oració, que no és menys vital per a l'ànima humana que l'aliment per nodrir el cos.

Així, la unitat aspira sobretot a despertar en els participants el desig de «conversar amb Déu» i acostar-se a Ell. Entre les idees que s'hi aborden hi ha el significat d'entrar en un estat de pregària, l'actitud dels nostres cors i ments en fer-ho, i les condicions que s'han de crear al nostre entorn, sigui quan estiguem sols sigui en una reunió. De fet, després de pensar en les forces que es generen per mitjà de l'adoració comunitària, se'ls demana als participants que considerin la possibilitat de ser amfitrions d'una reunió de pregària i devoció.

S'espera que l'estudi de la tercera unitat del llibre, La vida i la mort, enforteixi el compromís de caminar per un sender de servei i el doti d'un significat més profund. El servei en aquest món s'entén millor en el context més complet de la vida, que s'estén més enllà de la nostra existència terrenal i continua per sempre que les nostres ànimes progressen pels mons de Déu. En un procés educatiu, a diferència de les capacitacions tècniques, els participants han de ser cada cop més conscients del significat de què estan fent. L'experiència indica que només si creix aquesta consciència arribaran a veure's a si mateixos com a «amos» actius i responsables del seu propi aprenentatge.

Cada secció de la unitat comença amb una o tres cites dels Escrits bahá'ís, seguides d'alguns exercicis. El llenguatge dels passatges que se citen en aquesta unitat és més exigent que el de les dues anteriors. Per descomptat, no hi ha necessitat que el grup s'aturi gaire en paraules difícils; el tutor voldrà assegurar-se que tots capten la idea central que tracta cada secció, que és precisament el que els exercicis pretenen ressaltar.

Per la naturalesa del tema, són poc freqüents els exercicis que contenen exemples concrets. La majoria tendeixen a actuar en l'àmbit conceptual. El que cal tenir en compte és que algunes de les preguntes dels exercicis no es poden respondre ràpidament o de manera exacta. Aquestes activitats s'introdueixen per augmentar la consciència sobre el tema; si els participants pensen en aquestes preguntes, s'haurà complert l'objectiu de l'aprenentatge.

Les primeres seccions es centren en la relació entre l'ànima i el cos, els quals, junts, constitueixen a l'ésser humà en aquest pla de l'existència. La idea central que es presenta en aquestes seccions és que l'ànima no és una entitat física; la seva associació amb el cos es pot comparar amb la llum que apareix en un mirall. Ni la pols que cobreix la seva superfície ni la destrucció de l'espècie pot afectar la resplendor de la mateixa llum. La mort és només un canvi de condició, quan es trenca l'associació entre el cos i l'ànima; després, l'ànima progressa eternament cap al seu Creador.

La unitat passa després a la qüestió del propòsit de la vida: conèixer a Déu i aconseguir la Seva presència. La discussió aquí gira al voltant de dos temes generals. El primer és el propòsit de la nostra vida en aquest món i el segon és el viatge de l'ànima després de la mort. L'ànima és un signe de Déu i pot reflectir tots els Seus noms i atributs. No obstant això, el potencial de l'ésser humà està latent; solament es pot desenvolupar amb l'ajuda de les Manifestacions de Déu, aquests Éssers santificats que venen cada cert temps per guiar a la humanitat. Els tresors amagats dins nostre poden ser revelats per mitjà de l'educació espiritual que Ells proporcionen.

Pel que fa al viatge de l'ànima després de la mort, es presenten una sèrie d'idees perquè els participants contemplin: que els qui són fidels a Déu assoliran la veritable felicitat; que cap de nosaltres no pot mai conèixer el seu propi final i, per tant, hauríem de perdonar-nos els uns als

altres i no sentir-nos superiors a ningú; que a l'altre món, com en aquest, l'ànima continuarà progressant i les facultats espirituals que desenvolupem aquí ens ajudaran allà; que reconeixem els nostres éssers estimats als regnes del més enllà, recordarem la nostra vida en aquest món i gaudirem de la companyia d'ànimes santes i santificades.

La unitat arriba al final amb un passatge dels Escrits de Bahá'u'lláh on se'ns asseguren els beneficis de l'altre món i se'ns insta a no permetre que els canvis i atzars d'aquesta vida ens portin dolor. Aleshores, se'ls demana als participants que reflexionin sobre les implicacions del que han estudiat en les seves pròpies vides.

Comprensió dels Escrits bahá'ís

Propòsit

Enfortir l'hàbit de llegir passatges dels Escripts sagrats
cada dia i reflexionar sobre el seu significat.

SECCIÓ 1

El propòsit d'aquesta unitat és ajudar-lo a desenvolupar i enfortir l'hàbit de llegir passatges dels Escrits sagrats cada dia i reflexionar-ne sobre el significat. La unitat comença amb un exercici senzill que us demana llegir un enunciat dels Escrits d'una sola frase i respondre una pregunta la resposta de la qual és l'enunciat mateix. Si bé és fàcil de fer, l'exercici us ajudarà a reflexionar sobre el significat dels enunciats esmentats i a memoritzar-los.

“El millorament del món es pot assolir amb accions pures i bones, amb una conducta encomiable i correcta.”¹

1. Com pot ser assolit el millorament del món? _____

“Guardeu-vos, oh poble de Bahá, de fressar les vies dels qui pronuncien paraules que difereixen dels seus fets.”²

2. Pels camins de qui no hem de fressar? _____

“Oh Fill de l'Ésser! Demana't comptes cada dia, ans no siguis cridat a retre-les...”³

3. Què hem de fer abans de ser cridats a retre comptes? _____

“Digues: Oh germans! Que els fets, i no les paraules, siguin el que us adorna.”⁴

4. Quin hauria de ser el nostre veritable adorn? _____

“Les paraules santes i les accions pures i bones ascendeixen al cel de glòria divina.”⁵

5. Què fan les paraules santes i les accions pures i bones? _____

SECCIÓ 2

A continuació es presenta una sèrie d'exercicis relacionats amb les cites que acaba de llegir. El seu objectiu és ajudar-lo a continuar reflexionant en el seu grup sobre la importància dels passatges, i no s'haurien de fer de manera mecànica. Això no vol dir que cada exercici requereixi molta discussió. No obstant això, quan l'exercici sigui desafiant, el tutor del vostre grup us ajudarà a explorar-lo en profunditat.

1. Quan alguna cosa és «lloable», és digne de lloança. Quines de les característiques següents són lloables?

_____ Ser un bon treballador

_____ Respectar els altres

_____ Ser estudiós

_____ Ser un mentider

_____ Ser mandrós

_____ Servir els altres

2. Què significa la frase «abans que siguis cridat a rendir-les»? _____

3. Quins dels enunciat següents són veritables?

_____ Hi ha tan poques persones bones al món que les seves accions no tenen cap efecte.

_____ Alguna cosa és correcta quan està d'acord amb les opinions dels altres.

_____ Alguna cosa és correcta quan està d'acord amb els ensenyaments de Déu.

4. Quins dels següents fets són purs i bonics?

_____ Tenir cura i ensenyar als nens

_____ Robar

_____ Pregar pel progrés dels altres

_____ Dir una mentida per sortir d'un compromís

_____ Ajudar els altres i esperar recompensa per això

5. En quines de les situacions següents les paraules de la persona difereixen dels seus fets?

_____ Algú insisteix que hem d'estar tots units, però es comporta de manera que genera conflicte.

_____ Algú exalta el valor d'una vida casta, però té relacions sexuals fora del matrimoni.

_____ Algú consumeix alcohol de tant en tant, mentre declara professar una fe religiosa que prohibeix la beguda.

_____ Algú defensa la igualtat entre homes i dones, però com a ocupador, paga menys a les dones que als homes per la mateixa feina.

6. Està permès que un bahá'í es confessi davant d'una altra persona? _____

7. Què ha de fer en comptes de confessar-se? _____

8. Què significa la frase “cel de glòria celestial”? _____

9. Quin efecte tenen les males accions sobre el món? _____

10. Quin efecte tenen les males accions sobre els qui les cometem? _____

SECCIÓ 3

Ara llegeixi les següents cites dels Escrits i reflexioni sobre elles. Després tracti de memoritzar-les.

“La veracitat és la base de totes les virtuts humanes.”⁶

1. Quina és la base de totes les virtuts humanes? _____

“Sense veracitat, el progrés i l'èxit, en tots els mons de Déu, són irrealitzables per a qualsevol ànima.”⁷

2. Què és irrealitzable sense la veracitat? _____

“Embelliu les vostres llengües, oh poble, amb la veracitat, i adorneu les vostres ànimes amb l'ornament de l'honestetat.”⁸

3. Amb què hem d'embellir les nostres llengües? _____

4. Amb què hem de adornar les nostres ànimes? _____

“Que la vostra vista sigui casta, la vostra mà lleial, la vostra llengua veraç i el vostre cor il·luminat.”⁹

5. Com ha de ser la nostra vista? _____ I la nostra mà? _____
I la nostra llengua? _____ I el nostre cor? _____

“Aquells que habiten dins del tabernacle de Déu i estan establerts en les seus de glòria sempiterna, refusaran, encara que estiguin morint-se de fam, estendre la mà i agafar il·lícitament la propietat del seu proïsme, per molt baix i menyspreable que aquest sigui.”¹⁰

6. Què hauríem de refusar fer, encara que ens estiguéssim morint de fam? _____

SECCIÓ 4

Com probablement haureu notat a la secció 2, alguns dels exercicis d'aquesta unitat requereixen respostes definitives. En aquests casos, si hi ha dubtes sobre la resposta, el tutor del vostre grup podrà ajudar-vos, a vostè i als altres participants, a assolir unitat de pensament. Per a altres exercicis, allò que és valuós és la discussió en si i no s'espera una resposta específica. En els exercicis següents, el número 3 és del primer tipus, mentre que l'exercici 6 entra a la segona categoria.

1. La veracitat és la base de totes les virtuts humanes. Enumereu cinc virtuts: _____

2. Podem adquirir aquestes virtuts sense veracitat? _____

3. Quins dels següents enunciats són veritables?
- _____ Una persona pot ser justa encara que digui mentides.
 - _____ Algú que roba té una mà lleial.
 - _____ Una mà lleial mai no toca el que no li pertany.
 - _____ Veure material pornogràfic és contrari al consell de Bahá'u'lláh de tenir un ull cast.
 - _____ La veracitat vol dir no mentir.
 - _____ L'honradesa és un abillament de l'ànima.
 - _____ Una persona que no és veraç pot progressar espiritualment.
 - _____ Està bé dir mentides de tant en tant.
 - _____ Robar per gana és acceptable als ulls de Déu.
 - _____ Prendre alguna cosa sense el permís del seu amo, pensant tornar-la més tard, no és robar.
 - _____ Quan obrem honradament i som justos i veraços, el nostre cor s'aclareix.
 - _____ És impossible fer que un negoci tingui èxit sense fer cap petita trampa.
4. És possible mentir-se a un mateix? _____
5. Què perdem quan diem una mentida? _____
6. Com seria el món si tots fóssim veraços i honrats? _____

SECCIÓ 5

Llegiu les cites següents i tracteu d'aprendre-les de memòria. Memoritzar cites dels Escrits és molt gratificant, i ha de posar tot el seu afany a fer-ho. Per descomptat, no a tothom li és fàcil memoritzar passatges. Tot i això, fer l'esforç ens ajuda a gravar les idees als nostres cors i ments, i a expressar-les amb paraules tan properes al text original com sigui possible.

“Un parlar amable té un efecte magnètic sobre el cor de les persones. És el pa de l'esperit, revesteix amb significat les paraules, és la font de la llum de la saviesa i l'enteniment.”¹¹

1. Com es pot descriure un parlar amable? _____

-
-
2. Quin efecte té sobre les paraules un parlar amable? _____
-

“Oh vosaltres, estimats del Senyor! En aquesta sagrada Dispensació no estan permeses de cap manera la lluita ni el conflicte. L’agressor es priva a si mateix de la gràcia divina”¹²

3. D’acord amb la cita anterior, què no és permès en aquesta Dispensació? _____
-
4. Què es fa l’agressor a ell mateix? _____
-

“En aquest Dia, no hi ha res que pugui fer més mal a aquesta Causa que la dissensió i la contesa, les disputes, l’allunyament i l’apatia entre els estimats de Déu.”¹³

5. Quines condicions fan el mal més gran a la Causa de Déu? _____
-
-

“No us conformeu tan sols amb mostrar amistat amb paraules, el vostre cor ha d’irradiar amb afecte vers tothom que es creui en el vostre camí.”¹⁴

6. Amb quina mena d’amistat no ens hem d’acontentar? _____
-
7. Amb què hauria d’irradiar el nostre cor? _____
-

“Quan se us presenti un pensament de guerra, oposeu-li un de més fort en favor de la pau. Un pensament d’odi ha de ser destruït per un més gran d’amor.”¹⁵

8. Què cal oposar a un pensament de guerra? _____
-
9. Amb què cal destruir un pensament d’odi? _____
-

SECCIÓ 6

Tenint en compte les cites anteriors, realitzeu els exercicis següents:

1. De quina manera actua una llengua amable com un imant? _____
2. Quins dels enunciats següents provenen d'una llengua amable?

_____ «No em molesti!».
_____ «Per què no ho entén?».
_____ «Pot esperar un moment, si us plau?».
_____ «Quins nens tan terribles!».
_____ «Gràcies, molt amable».
_____ «Ara no tinc temps per a vostè. Estic ocupat».
3. En quines de les situacions següents hi ha conflicte i disputa?

_____ Dues persones expressen idees diferents sobre un tema durant una consulta.
_____ Dues persones s'enfaden i discuteixen entre elles en una consulta.
_____ Dues persones deixen d'assistir a una reunió devocional setmanal perquè no es parlen.
_____ Els membres d'un equip que col·labora en un projecte es queixen constantment; cadascun diu que els altres no fan la seva part.
4. Quines de les situacions següents mostren signes de distanciament?

_____ Dos amics es creuen al carrer, però s'ignoren mútuament.
_____ Algú arriba a una reunió devocional i tots el saluden afectuosament.
_____ Tot i que són cortesos l'un amb l'altre, dos membres d'un grup estan poc predisposats a participar junts en un projecte.
5. Decidiu si els següents enunciats són veritables:

_____ Un ha de dir exactament el que pensa dels altres, sense importar si fereix els cors.
_____ Està bé dir mentides per evitar el conflicte.
_____ El conflicte es pot superar amb amor i bondat.
_____ Les paraules tenen més efecte quan es pronuncien amb amor.
_____ Està bé lluitar amb algú si és ell qui comença.
_____ Un té dret a ser tallant amb els altres quan està malalt o trist.
_____ Riure's dels altres quan cometen un error és manca de bondat.

- _____ Quan hi ha ressentiment entre amics, cadascú ha de fer un esforç especial per acostar-se a l'altre.
- _____ Quan hi ha ressentiment entre amics, cadascú ha d'esperar que l'altre faci un esforç per acostar-s'hi

SECCIÓ 7

Llegiu les cites que hi ha a continuació i memoritzeu-les.

“[...] la murmuració apaga la llum del cor i extingeix la vida de l'ànima”.¹⁶

“No murmuris els pecats dels altres mentre tu mateix siguis un pecador”.¹⁷

“No malparlis, per tal de no sentir malparlar de tu, ni exageris les faltes dels altres, per tal que no s'engrandeixin les teves pròpies...”¹⁸

“Oh Fill de l'Ésser! Com has pogut oblidar les teves pròpies faltes i distreure't amb les dels altres?”¹⁹

1. Quin efecte té la murmuració sobre qui murmura? _____

2. En què hem de pensar abans de murmurar els pecats dels altres? _____

3. Què ens passarà si engrandim les faltes dels altres? _____

4. Què cal recordar quan pensem en les faltes d'altres persones? _____

SECCIÓ 8

Tenint en compte les cites anteriors, realitzeu els exercicis següents:

1. Què passa amb el progrés de l'ànima d'una persona que es fixa a les faltes dels altres? _____

2. Quin efecte produeix la murmuració en una comunitat? _____

3. Què podria fer si un amic comencés a parlar de les faltes d'una altra persona? _____

Decidiu si els següents enuncisats són veritables:

- _____ Quan parlem de les faltes veritables d' algú, no estem murmurant.
- _____ Quan parlem alhora de les qualitats lloables d'una persona i de les seves faltes, no estem murmurant.
- _____ La murmuració s'ha convertit en una pràctica comuna a la nostra societat i hem de desenvolupar disciplina per evitar-la.
- _____ Si l'oient promet no repetir el que li diem a prop d'una altra persona, no es fa cap mal en murmurar.
- _____ La murmuració és un dels enemics més grans de la unitat.
- _____ Si adquirim el costum de parlar d'una altra persona al llarg del temps, podem caure fàcilment a la murmuració.
- _____ Quan en una reunió de l'Assemblea Espiritual Local, es parla de les capacitats de diferents persones per nomenar els membres d'un comitè, s'està murmurant.
- _____ Quan sentim el desig de murmurar, hem de recordar les nostres pròpies faltes.
- _____ Quan ens adonem que una persona està fent alguna cosa perjudicial per a la Fe, ho hem de parlar amb els membres de la comunitat.
- _____ Quan ens adonem que algú està fent alguna cosa perjudicial per a la Fe, hem d'informar només l'Assemblea Espiritual Local.
- _____ Està bé que els esposos parlin de les faltes d'altres persones, ja que no han de tenir secrets l'un per a l'altre.

SECCIÓ 9

El propòsit d'aquesta unitat, com es va esmentar al començament, és ajudar els participants en els seus esforços per desenvolupar i enfortir l'hàbit de llegir passatges dels Escrits sagrats cada dia i reflexionar-ne sobre el significat. Llegir els versos de Déu cada matí i cada nit és un ensenyament de Bahá'u'lláh que contribueix al nostre desenvolupament espiritual. El següent passatge ens recorda les benediccions que rebem en complir aquesta obligació, i se l'encoratja al fet que es memoritzi:

“Submergiu-vos en l’oceà de les Meves paraules, per tal que pugueu desxifrar els seus secrets i descobrir totes les perles de saviesa que resten ocultes en les seves profunditats.”²⁰

Ara que ha completat aquesta unitat, potser voldrà aconseguir algun llibre dels Escrits de Bahá'u'lláh i llegir-lo cada dia. Les Paraules Ocultes és una bona opció per començar.

REFERÈNCIES

1. Bahá'u'lláh, citat per Shoghi Effendi, *El advenimiento de la justicia divina* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 2011), p. 40.
2. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 2017), CXXXIX, par. 8, p. 318.
3. Bahá'u'lláh, *Las Palabras Ocultas* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 2009), núm. 31 de l'àrab, p. 37.
4. *Ibíd.*, núm. 5 del persa, p. 57.
5. *Ibíd.*, núm. 69 del persa, p. 90.
6. 'Abdu'l-Bahá, citat per Shoghi Effendi, *El advenimiento de la justicia divina*, p. 42.
7. *Ibíd.*
8. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 6, p. 310.
9. *Tablas de Bahá'u'lláh Reveladas después del Kitáb-i-Aqdas* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 2002), núm. 9, p. 165.
10. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, CXXXVII, par. 3, p. 312.
11. *Ibíd.*, CXXXII, par. 5, p. 302.
12. *Voluntad y Testamento de 'Abdu'l-Bahá* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 2012), p. 40.
13. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, V, par. 5, p. 7.
14. D'una xerrada presentada els dies 16 i 17 d'octubre del 1911, publicada a *La sabiduría de 'Abdu'l-Bahá: Conferencias de París, 1911* (Terrassa: Editorial Bahá'í d'Espanya, 1996), núm. 1, p. 18.
15. D'una xerrada presentada per 'Abdu'l-Bahá el 21 d'octubre de 1911, *ibíd.*, núm. 6, p. 34.
16. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, CXXV, pàrr. 3, p. 277.
17. *Las Palabras Ocultas*, núm. 27 de l'àrab, p. 36.
18. *Ibíd.*, núm. 44 del persa, p. 78.
19. *Ibíd.*, núm. 26 de l'àrab, pp. 35-36.
20. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, LXX, pàrr. 2, p. 154.

La pregària

Propòsit

Reflexionar sobre la importància de la pregària
i reforçar l'hàbit de pregar periòdicament

SECCIÓ 1

Els cursos de l'institut Ruhi estan pensats per ajudar els participants a caminar per un camí de servei. El caminem moguts per un sentit de propòsit doble: créixer espiritualment i intel·lectualment, i contribuir a la transformació de la societat. Aquests dos vessants del nostre propòsit són inseparables. Bahá'u'lláh ens exhorta en un fragment:

“No us capfiqueu amb els vostres propis afers; que els vostres pensaments es centrin en allò que reinstaurarà la sort de la humanitat i santificarà els cors i les ànimes.”¹

En un altre, aclareix:

“«... el propòsit pel qual els mortals han arribat, del no-res absolut, al reialme de l'existència, és perquè treballin per millorar el món i convisquin en concòrdia i harmonia.”²

Pel que fa a la nostra condició interior, declara:

“Un cor pur és com un mirall; neteja'l amb el brunyidor de l'amor i de l'allunyament de tot llevat de Déu, per tal que el verdader sol hi refulgeixi i claregi el matí etern.”³

I 'Abdu'l-Bahá ens diu:

“Els vostres cors han de ser purs i les vostres intencions sinceres per tal que esdevingueu receptors de les mercès divines.”⁴

1. En què haurien de centrar-se els nostres pensaments i afers? _____

2. Per a quin propòsit hem arribat, del no-res absolut, al reialme de l'existència? _____

3. Amb què hauríem de netejar el mirall del nostre cor _____

4. Quines són algunes de les condicions que atrauen les mercès divines? _____

5. Són certes algunes de les següents afirmacions?

Un ha de tenir cura de si mateix primer, i després podrà tenir cura dels altres.

Si hom està ajudant sempre els altres, acabarà perdent de vista els seus propis objectius.

Tu ets el teu millor amic.

El més important és trobar allò que et fa feliç.

Ves rere els teus somnis, i aquests et conduiran a la felicitat.

Mentre no es faci mal a ningú, tant se val com s'actua.

No passa res si les teves intencions són egoistes, sempre i quan facis alguna bona acció.

SECCIÓ 2

Una convicció bàsica d'aquest propòsit doble és que tots hem estat creats nobles. Bahá'u'lláh afirma:

“Oh Fill de l'Esperit! Et vaig crear ric, per què et rebaixes a la pobresa? Noble et vaig fer, per què t'envileixes? De l'essència del coneixement et vaig lliurar a l'existència, per què busques la il·luminació d'altri que no sigui Jo? Amb l'argila de l'amor et vaig modelar, com pares l'atenció en cap altre? Dirigeix la vista cap a tu mateix, i em trobaràs dins teu, fort, poderós i subsistent.”⁵

Omplir els espais en blanc et servirà per reflexionar sobre aquest fragment.

“Oh Fill de l'Esperit! Et vaig crear _____, per què et _____ a la _____?
_____ et vaig _____, per què t' _____? De l' _____ del
_____ et vaig _____ l'existència, per què _____
d'altri que _____? Amb l'argila de _____ et vaig _____, com
_____ en cap _____? Dirigeix
_____, i em trobaràs _____ teu, _____,
_____ i _____”.

Per mantenir-nos fidels a la noblesa de la nostra ànima, hem d'adreçar-nos cap a la Font de la nostra existència i demanar-li il·luminació a Ell. Una de les formes més concloents d'assolir això és mitjançant la pregària. Shoghi Effendi, el Guardià de la Fe, ens diu que l'objectiu cabdal d'aquesta és “el desenvolupament personal i el de la societat, per mitjà de l'adquisició de virtuts i poders espirituals. És l'ànima de l'ésser humà la que s'ha de nodrir primer, la pregària és el que millor pot donar-li aquest nodriment espiritual.”⁶

SECCIÓ 3

Déu és qui tot ho sap, l'Omniscient. Ens ha creat i sap el què hi ha en els nostres cors i el què és millor per a nosaltres. Ell no necessita les nostres pregàries. Aleshores, per què preguem?

‘Abdu’l-Bahá afirma que:

“En la més elevada oració, l’home prega per amor a Déu, no pel temor a Ell o a l’infern, o perquè esperi favors del cel[...]. Si quan hom s’enamora d’un ésser humà, li és impossible no mencionar el nom del seu estimat, quant i més difícil resulta deixar de mencionar el Nom de Déu quan s’ha arribat a estimar-lo [...]. L’home espiritual no troba goig en res que no sigui la commemoració de Déu.”⁷

I, en resposta a una pregunta, explica:

“Si un amic estima a un altre, no és pas lògic que desitgi dir-ho? Tot i saber que aquest amic n’és conscient del seu afecte, no vol pas expressar-li? [...]. És cert que Déu coneix els desitjos de tots el cors, però l’impuls a pregar és natural en les persones i emana del seu amor a Déu.”⁸

1. Omple les següents frases:

- a. En la _____ oració, l’home prega per _____ a _____, no pel temor a Ell o a _____, o perquè esperi _____.
- b. Si quan hom _____ d’un ésser humà, li és _____ no mencionar el _____ del seu _____, quant i més _____ resulta deixar de _____ el Nom de _____ quan s’ha arribat a _____.
- c. L’home espiritual no troba _____ en res que no sigui la _____ de Déu.

2. Per què preguem? _____

3. Què significa «la commemoració de Déu»? _____

4. Quin és el desig més fervent d’algú que estima algú altre? _____

5. D'on prové l'impuls de pregar? _____

SECCIÓ 4

En una oració revelada per Bahá'u'lláh, llegim:

“Us suplico... que feu de la meva pregària un foc que consumeixi els vels que m’han separat de la Vostra bellesa, i una llum que em condueixi cap a l’oceà de la Vostra Presència.”⁹

En aquesta mateixa oració, li demanem a Déu:

“Feu de la meva pregària, oh Senyor meu, una deu d’aigües vives que em permetin viure tant com perduri la Vostra sobirania i fer esment de Vós a cadascun dels Vostres mons.”¹⁰

1. En quin sentit pot la pregària ser com un foc? Què és el que consumeix? _____

2. Digues alguns vels que en separen de Déu: _____

3. Pot la pregària ser com una llum? Cap a on ens condueix? _____

4. Pot la pregària ser com una deu d’aigües vives? Què li confereix a l'ànima? _____

SECCIÓ 5

Llegeix les següents paraules d'Abdu'l-Bahá i reflexiona-hi:

“No hi ha res més dolç en el món de l'existència que l'oració. L'home ha de viure en un estat d'oració. La condició més beneïda és la condició d'oració i de súplica. L'oració significa conversar amb Déu. La major realització o l'estat més dolç no és cap altre que la conversa amb Déu, la qual crea espiritualitat, crea consciència

i sentiments celestials, produeix noves atraccions del Regne i genera les susceptibilitats d'una intel·ligència superior.”¹¹

1. Quin és l'estat més dolç en el món de l'existència? _____

2. Què significa «estat d'oració»? _____

3. Digues alguns dels atributs que es generen amb la pregària: _____

4. Revisa les cites que has estudiat en aquestes darreres seccions i anota cinc frases respecte a la naturalesa de la pregària.
 - La pregària és _____
 - La pregària és _____
 - La pregària és _____
 - La pregària és _____
 - La pregària és _____

SECCIÓ 6

Llegeix les següents paraules de Bahá'u'lláh i medita-les:

“Entona, oh serf meu, els versos de Déu que has rebut, com els entonen aquells que s'han apropiat a Ell, perquè la dolçor de la teva melodia encengui la teva pròpia ànima i atregui els cors de tots els homes. Per a hom que reciti, retirat en la seva cambra, els versos revelats per Déu, els àngels espargidors del Totpoderós difondran per tot arreu l'aroma de les paraules pronunciades amb els seus llavis, i faran que palpiti el cor de tot home recte. Encara que al principi romangui inconscient del seu efecte, la virtut de la gràcia que li ha estat concedida necessàriament ha d'exercir tard o d'hora influència sobre la seva ànima. Així han estat decretats els misteris de la Revelació de Déu en virtut de la Voluntat d'Aquell Qui és la Font de poder i saviesa.”¹²

1. Què significa la paraula “entonar”? _____

2. Com hem d'entonar els versos de Déu? _____

3. Què significa la paraula “recitar”? _____

4. Què significa la paraula “espargir”? _____

5. Quin efecte tindrà la dolçor de la nostra melodia en l'anima pròpia? _____

6. Quin efecte tindrà la dolçor de la nostra melodia en els cors dels altres? _____

SECCIÓ 7

Et suggerim que memoritzis els dos fragments següents d'una pregària revelada per Bahá'u'lláh:

“Oh Déu, Déu meu! No repareu en les meves esperances ni els meus actes, abans repareu en la Vostra voluntat, que ha abraçat els cels i la terra. Pel Vostre Més Gran Nom, oh Vós Senyor de totes les nacions! He desitjat solament el que Vós desitjareu, i estimo només allò que Vós estimeu.”¹³

“Massa elevat sou perquè la lloança dels qui es troben prop de Vós ascendeixi al cel de la Vostra proximitat, o perquè els ocells dels cors dels que estan consagrats a Vós arribin al llindar de la Vostra porta. Dono testimoni de que Vós heu estat santificat més enllà de tot atribut i sant per sobre de tot nom. No hi ha cap altre Déu tret de Vós, el Més Exaltat, el Totgloriós.”¹⁴

SECCIÓ 8

‘Abdu'l-Bahá afirma:

“Correspon al serf pregar a Déu i cercar el Seu ajut, suplicar i implorar el Seu auxili. Així esdevé el rang de la servitud, i el Senyor decretarà el que desitgi, en funció del Seu consumat saber.”¹⁵

I explica:

“L’esperit té influència; la pregària té efecte espiritual. Per això resem: “Oh Déu, cureu a aquest malalt!” Potser Déu respon. Importa qui és el que prega? Déu respondrà a la pregària de qualsevol serf si aquesta és urgent. La Seva misericòrdia és vasta, no té límit. Ell contesta a les pregàries de tots els Seus servents. Contesta a la pregària d’aquesta planta, la qual li prega potencialment: “Oh Déu, envieu-me la pluja!” Déu respon al prec i la planta creix. Déu contestarà a tothom.”¹⁶

És natural que en les nostres pregàries demanem a Déu que satisfaci les nostres necessitats. Així, preguem per la nostra salut i la dels nostres éssers estimats, preguem pel progrés espiritual i material de les nostres famílies, i preguem perquè ens guiï. Demanem fortesa, fe i confirmació en el camí del servei. Quan preguem a Déu, evidentment hem de tenir present que el nostre objectiu a la vida és alinear la nostra voluntat amb la Seva. Aleshores, hem de pregar perquè es faci la Seva voluntat i romandre disposats a acceptar-la. Si memoritzes les següents paraules d’‘Abdu’l-Bahá, esdevindran una font d’alegria i certesa en tot moment:

“Oh tu que dirigeixes el teu rostre cap a Déu! Tanca els ulls a totes les altres coses, i obre’ls al reialme del Molt Gloriós. Demana-li el que desitgis només a Ell; cerca allò que requereixis únicament d’Ell. Amb una mirada, aconsegueix cent mil esperances, amb un cop d’ull guareix cent mil malalties incurables, amb una anuència posa bàlsam en tota ferida, amb una ullada allibera els cors dels grillons del dolor. Ell fa com fa, i quin recurs ens queda? Duu a terme la Seva Voluntat, ordena com li plau. Et convé, aleshores, inclinar el cap en submissió i dipositar la teva confiança en el Senyor, el Totmisericordiós.”¹⁷

SECCIÓ 9

A partir del que hem estudiat fins ara, resulta evident que recórrer a Déu en oració és un requisit essencial per a una vida espiritual. Com de dolç és particularment pregar a Déu poc després de llevar-se pel matí i a la nit abans d’anar a dormir. El temps que dediquem a pregar cada dia i la quantitat de pregàries que diem depèn de les nostres necessitats i el nostre afany espiritual. A cada ocasió podem escollir d’entre les moltes pregàries revelades per Bahá’u’lláh, el Báb i ‘Abdu’l-Bahá, tot i que Bahá’u’lláh també ha revelat tres pregàries obligatòries diàries. Shoghi Effendi afirma que:

“Les pregàries obligatòries diàries són tres. La més curta consta d’un versicle que ha de recitar-se una vegada cada vint-i-quatre hores, al migdia. La mitjana, que comença amb les paraules “El Senyor és testimoni de que no hi ha cap altre Déu tret d’Ell”, ha de recitar-se tres vegades al dia: al matí, al migdia i al vespre. Aquesta pregària va acompanyada de certs gests i moviments físics. La pregària llarga, que és la més detallada de les tres, ha de recitar-se una vegada cada vint-i-quatre hores, en qualsevol moment que un senti la inclinació a fer-ho.

“El creient és completament lliure d’escollir qualsevol de les tres pregàries, però té l’obligació de recitar-ne una, de conformitat amb les instruccions específiques amb les que van acompanyades.”¹⁸

I segueix:

“Bahá’u’lláh ha dotat aquestes pregàries obligatòries diàries, ensems amb unes altres en concret, com l’Oració de Curació, la Taula d’Ahmad, d’un poder i transcendència especials. Per tant, han de ser acceptades com a tal, i els creients les han de recitar amb fe i confiança incondicionals, per tal d’arribar a una comunió més íntima amb Déu i identificar-se d’una manera més completa amb les Seves lleis i preceptes.”¹⁹

Les tres pregàries obligatòries revelades per Bahá’u’lláh es diuen de manera individual. A la Fe bahá’í, el tipus de pregària feta en congregació, on es recita en grup una pregària obligatòria seguint un ritual determinat, no existeix. La pregària pels difunts és l’única fixada en les lleis bahá’ís que es fa en congregació. Es recita abans de l’enterrament per un dels presents, mentre la resta del grup guarda silenci.

1. Què significa la paraula “obligatòria”? _____

2. Quantes pregàries obligatòries diàries ha revelat Bahá’u’lláh? _____

3. Hem de recitar totes tres pregàries cada dia? _____
4. Si escollim dir la pregària obligatòria llarga, quantes vegades l’hem de recitar cada dia? _____
5. Quantes vegades si escollim la pregària obligatòria mitjana? _____
6. Quantes vegades si escollim la pregària obligatòria curta? _____
7. Esmenta algunes de les pregàries que gaudeixen d’un poder especial: _____

8. Memoritza, si no ho has fet anteriorment, la pregària obligatòria curta:

“Soc testimoni, oh Déu meu, que m’heu creat perquè Us conegui i Us veneri. Declaro, en aquest instant, la meva impotència i el Vostre poder, la meva pobresa i la Vostra riquesa.

“No hi ha cap altre Déu tret de Vós, el Socors en el perill, el Subsistent.”²⁰

9. De què donem testimoni en aquesta pregària? _____

SECCIÓ 10

Hem de recordar que, a més de les benediccions que rebem quan complim amb la llei de la pregària obligatòria i l'aliment que obtenim en dir altres oracions individualment, la nostra ànima s'eleva quan sent les pregàries que es reciten en reunions, grans o petites. Bahá'u'lláh ens diu:

“Reuniu-vos amb la màxima alegria i fraternitat i reciteu els versos revelats pel Senyor misericordiós. Així, les portes que duen al veritable coneixement s'obriran als vostres éssers interiors, i llavors sentireu les vostres ànimes dotades de fermesa i els vostres cors plens d'alegria.”²¹

A tots ens causa gran alegria saber que s'estan multiplicant per mil arreu del món les reunions d'oració en les que els amics i veïns es troben per combregar amb Déu. La Casa Universal de Justícia escriu:

“Les reunions devocionals són trobades on qualsevol ànima pot entrar, aspirar les flaires celestials, experimentar la dolçor de l'oració, meditar sobre la Paraula Creativa, deixar-se endur per les ales de l'esperit, i combregar amb l'Estimat. Es generen sentiments de companyonia i causa comuna, sobretot en les converses espiritualment elevades que es produeixen de forma natural en aquests moments i per mitjà de les quals es pot obrir la “ciutat del cor humà”. ”²²

Quan ens ve l'impuls per pregar, esperem un moment en silenci per tal d'aclarir la ment de les coses d'aquest món. Mentre resem, mantenim els nostres pensaments centrats en Déu. En acabar de recitar pregàries, guardem silenci una estona, sense canviar de forma abrupta a una altra activitat. Això és així també quan escoltem als altres pronunciar oracions en una reunió. En aquests casos, mantenim una actitud d'oració i estem molt atents a les paraules, com si fóssim nosaltres els qui les reciten.

1. Amb quin esperit ens hem de reunir quan recitem els versos de Déu? _____

2. Quin efecte tindrà el fet de reunir-nos per recitar els versos de Déu? _____

3. Les reunions devocionals són trobades on qualsevol ànima pot
 _____ ,
 _____ ,
 _____ ,
 _____ ,
 _____ , i
 _____ .
4. Quins sentiments es generen a les reunions devocionals? _____

5. Quin efecte tenen les converses espiritualment elevades que es produeixen de forma natural a les reunions devocionals? _____

6. Escriu unes poques paraules referent a l'actitud respectuosa que hem de mostrar quan preguem, sigui a soles o en una reunió.

SECCIÓ 11

La primera unitat d'aquest llibre es centra en l'hàbit de llegir fragments de les Escriptures cada dia i rumiar el seu significat. En aquesta has reflexionat sobre la importància de la pregària i, fruit d'això, has consolidat l'hàbit de pregar a diari. A la secció anterior, se t'ha parlat de la importància de l'adoració en comunitat. Tot el què has estudiat fins ara t'ha preparat per emprendre, si ho desitges, una primera acció en el camí del servei: organitzar una reunió devocional.

El primer que es pot fer és memoritzar algunes pregàries i trobar una ocasió per recitar-les amb alguns amics. A la vegada, pots mirar d'assistir, si més no, a una reunió devocional de la teva comunitat i comptar-te entre els qui la sostenen amb entusiasme. Amb el temps, potser decideixes organitzar la teva pròpia reunió devocional, i convides els teus amics, parents i veïns

a trobar-vos periòdicament per pregar i gaudir junts. No és pas estrany que dos o tres dels participants d'aquest curs iniciïn una reunió devocional.

Com et pots imaginar, no hi ha cap fórmula sobre com s'ha d'organitzar una reunió devocional, però està clar que es tracta d'una trobada entre amics on s'ofereixen pregàries, es llegeixen fragments de les Escriptures, i es donen converses inspiradores; tot això en un marcat ambient espiritual. Podries dir algunes paraules sobre cada una de les idees que hi ha a continuació, en el context de l'organització d'una reunió devocional?

Realitzar invitacions càlides i afectuoses: _____

Crear un ambient acollidor: _____

Mantenir una atmosfera de reverència: _____

Promoure una companyonia alegre: _____

Fomentar una conversa espiritualment inspiradora: _____

REFERÈNCIES

1. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 2017), XLIII, § 4, p. 96-97.
2. Bahá'u'lláh, en *La Honradez, una virtud cardinal bahá'í*, compilat pel Departament d'Investigació de la Casa Universal de Justícia (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 1987), no. 21, p. 13.
3. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* [La crida de l'Estimat diví: Obres místiques de Bahá'u'lláh seleccionades] (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31. (traducció autoritzada)
4. D'una xerrada presentada el 5 de maig del 1912, publicada a *La Promulgacion de la paz universal. Charlas pronunciada por 'Abdu'l-Bahá durante Su visita a Estados Unidos y Canadá en 1912* (Buenos Aires: Editorial Bahá'í Indolatinoamericana, 1991), p. 106.
5. Bahá'u'lláh, *Les Paraules Ocultes* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 1988), núm. 13 de l'àrab, p. 20.
6. D'una carta datada el 8 de desembre del 1935 escrita en nom de Shoghi Effendi, publicada a *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* [L'oració i la vida devocional: Recopilació de cites dels Escrits de Bahá'u'lláh, el Báb i 'Abdu'l-Bahá i de cartes de Shoghi Effendi i de la Casa Universal de Justícia], preparada pel Departament d'Investigació de la Casa Universal de Justícia (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 71, p. 31.(traducció autoritzada)
7. Paraules d' 'Abdu'l-Bahá, citades per J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh i la Nova Era: Una introducció a la Fe Bahá'í* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 2009), p. 114.
8. *Ibíd.*
9. Bahá'u'lláh, en *Oracions Baha'ís* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 2021), p. 22.
10. *Ibíd.*, p. 24
11. Paraules d' 'Abdu'l-Bahá, citades a *Star of the West* [Estrella d'Occident], vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41. (traducció autoritzada)
12. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh* , CXXXVI, § 2, p. 334; també en *Oracions Bahá'ís*, pàg. 9
13. Bahá'u'lláh, en *Oracions Bahá'ís*, p. 23.
14. *Ibíd.*, p. 27.
15. 'Abdu'l-Bahá, en *Prayer and Devotional Life* [L'oració i la vida devocional], núm. 24, p. 7. (traducció autoritzada)

16. D'una xerrada presentada per 'Abdu'l-Bahá el 5 d'agost del 1912, publicada a *La promulgació de la pau universal*, p. 286-287.
17. *Selección de los Escritos de 'Abdu'l-Bahá* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 2009) núm. 22.1, pàg. 76.
18. D'una carta datada el 10 de gener del 1936 escrita en nom de Shoghi Effendi, publicada a *Prayer and Devotional Life* [L'oració i la vida devocional], núm. 61, p. 25. (traducció autoritzada)
19. D'una carta datada el 10 de gener del 1936, escrita en nom de Shoghi Effendi, citada en *Oracions Bahá'ís*, p. 345.
20. Bahá'u'lláh, en *Oracions Bahá'ís*, p. 17.
21. Bahá'u'lláh, en *Prayer and Devotional Life* [L'oració i la vida devocional], núm. 68, p. 29.(traducció autoritzada)
22. Del missatge del 29 de desembre del 2015, de la Casa Universal de Justícia als Cossos Continentals de Consellers, § 48

La vida i la mort

Propòsit

Comprendre que la vida no consisteix
simplement en els canvis i atzars d'aquest món,
sinó que la seva veritable importància rau
en el desenvolupament de l'ànima.

SECCIÓ 1

L'ànima humana és exaltada per sobre de la matèria i del món físic. En una de les Seves xerrades, 'Abdu'l-Bahá explica:

“Aquests cossos materials es componen d'àtoms; quan aquests àtoms comencen a separar-se es dona la descomposició, després arriba el que anomenem mort [...]

“Amb l'ànima és diferent. L'ànima no és una combinació d'elements, no està formada per àtoms, està feta d'una substància indivisible i per tant eterna. Està completament fora de l'ordre de la creació física; és immortal!”¹

1. Què significa està “compost” d'alguna cosa? _____
2. Està composta l'ànima humana de diversos elements, igual que els cossos materials? _____
3. L'ànima humana és una entitat física? _____

SECCIÓ 2

Una carta escrita en nom del Guardià afirma que “l'ànima humana es crea en el moment de la concepció.”² En resposta a una pregunta sobre el significat de «la concepció», la Casa Universal de Justícia observa:

“No s'ha trobat res a les Escripures bahá'ís que defineixi amb exactitud el moment biològic i la naturalesa de l'esdeveniment descrit com la “concepció”. L'ús del terme en un context mèdic també sembla ser imprecís. En efecte, una postura sobre la concepció és que coincideix amb la fecundació; tanmateix, hi ha una altra noció que sosté que és el que succeeix després de la fecundació i la implantació, a l'inici de l'embaràs. Per això, pot ser que no sigui possible saber quan es produeix el vincle de l'ànima amb la forma material, i aquestes qüestions potser són insolubles pel pensament humà o la investigació, puix tenen a veure amb els misteris del món espiritual i la pròpia naturalesa de l'ànima.”³

1. Quan comença a existir l'ànima humana? _____

2. El terme «concepció» descriu un moment biològic exacte? _____

SECCIÓ 3

La connexió entre ànima i cos no és material; l'ànima no entra ni surt del cos i no ocupa un espai físic. La seva associació amb el cos és semblant a la que hi ha entre una llum i el mirall que la reflecteix. La llum que apareix al mirall no és dins seu. De la mateixa manera, l'ànima no és dins del cos. Tal com indica 'Abdu'l-Bahá,

“«[...] l'ànima racional, o l'esperit humà no subsisteix mitjançant aquest cos per inherència; és a dir, no entra dins d'ell, ja que l'entrada i la inherència són característiques dels cossos, i l'ànima racional està santificada més enllà d'aquest. Per començar, mai va entrar en aquest cos perquè, en deixar-lo, requerís una altra llar. No, la connexió de l'esperit amb el cos és igual que la connexió d'aquest llum amb un mirall. Si el mirall es poleix i es perfecciona, reflecteix la llum de la làmpada i, si el mirall està trencat o cobert de pols, la llum queda oculta.”⁴

1. Ompliu els espais en blanc en les oracions que segueixen.
 - a. L'ànima racional o _____, no subsisteix mitjançant aquest cos per inherència; és a dir, no _____.
 - b. L'_____, o esperit humà no entra al cos, ja que l'entrada i la inherència són _____, i l'ànima racional està _____.
 - c. Per començar l'ànima mai _____ perquè en deixar-ho, _____.
 - d. La connexió de l'esperit amb el cos és com la connexió d'una _____.
 - e. Si el mirall està brunyit i és perfecte, hi apareix, _____.
 - f. Si el mirall està trencat o cobert de pols, _____.
2. Segons el que hem estudiat fins ara, determineu si els següents enunciats són veritables:
 - _____ L'ànima no pertany al món físic.
 - _____ L'ànima està dins del cos.
 - _____ El cos és el propietari de l'ànima.
 - _____ L'ànima és immortal.
 - _____ L'individu comença quan l'ànima s'associa amb l'embrió.
 - _____ La vida comença quan l'individu neix en aquest món.
 - _____ L'existència material de l'individu continua després de la mort.
 - _____ La vida consisteix en les coses que ens succeeixen cada dia.

3. Utilitzi la imatge de la llum i el mirall per descriure la relació entre l'ànima i el cos:

SECCIÓ 4

Hi ha una relació molt especial entre l'ànima i el cos, perquè junts formen l'ésser humà. Però aquesta relació dura només l'interval de la vida mortal. Quan cessa l'associació entre tots dos, cadascú torna al seu origen: el cos al món de la pols i l'ànima als mons espirituals de Déu, on continua progressant. 'Abdu'l-Bahá afirma:

“L'esperit humà té principi però no fi: perdura.”⁵

En una de les Seves xerrades aclareix:

“A l'esperit no li cal un cos, però el cos necessita de l'esperit, o altrament no pot viure. L'ànima pot viure sense el cos, però el cos sense ànima mor.”⁶

El Guardià explica:

“Pel que fa a l'ànima dels éssers humans: Segons els ensenyaments bahá'ís, l'ànima humana s'origina amb la formació de l'embrió humà, i segueix desenvolupant-se i avançant per interminables etapes de l'existència un cop s'ha separat del cos. El seu progrés és, per tant, infinit.”⁷

1. Responen les preguntes següents, tenint en compte les cites anteriors:
- a. El cos necessita una ànima? _____
 - b. L'ànima necessita el cos? _____
 - c. Què passa amb la connexió entre cos i l'ànima quan morim?

 - d. Què passa a l'ànima després de la mort? _____

 - e. Quan dura el progrés de l'ànima? _____

 - f. Quan s'acaba la vida? _____

2. Decidiu quins dels enunciats següents estan d'acord amb el que hem estudiat en aquestes seccions:

- _____ La mort és un càstig.
- _____ La connexió entre el cos i l'ànima dura únicament l'interval de la vida mortal.
- _____ El cos és capaç de progressar eternament.
- _____ L'ànima progressarà per sempre.
- _____ La mort és el final de la vida.
- _____ Hi haurà un dia del judici, quan els nostres cossos s'aixecaran.
- _____ En morir, l'ànima té més llibertat que abans.
- _____ La vida acaba amb la mort.
- _____ Hem de témer la mort.
- _____ El menjar, la roba, el descans i la recreació són necessaris per a l'ànima.
- _____ L'ànima es cansa a mesura que el cos en gasta l'energia.
- _____ L'ànima no és afectada per la malaltia o per la debilitat del cos.
- _____ L'ésser humà continuarà tenint necessitats físiques després de la mort.

SECCIÓ 5

Hem vist que l'ànima no ocupa un espai físic i no actua d'acord amb les lleis de la natura, com ho fan les entitats materials. L'ànima exerceix influència en el món a través de la capacitat d'actuar del cos, però aquest no és l'únic mitjà a través del qual l'ànima exerceix el poder. Bahá'u'lláh declara:

“En veritat dic que l'ànima humana està per damunt de tota sortida i retorn. Està parada, tot i remuntar-se; es mou, encara que està parada.”⁸

‘Abdu’l-Bahá ens diu:

“Sàpigues que la influència i la percepció de l'esperit humà és de dos tipus; és a dir, l'esperit humà té dos modes de funcionament i de comprensió. Un d'aquests és per mitjà de la mediació d'instruments i òrgans corporals. Així, veu amb l'ull, escolta amb l'orella i parla amb la llengua [...].

“L'altre mode d'influència i acció de l'esperit es dona sense aquests instruments i òrgans corporals.”⁹

1. Ompliu els espais en blanc dels enunciats següents:
- a. L'ànima humana està exaltada per sobre de tota _____ .
 - b. Està _____ , i no obstant _____ .

- c. Se _____, i tanmateix està _____.
2. Descriuiu les dues maneres en què l'ànima percep i exerceix la seva influència sobre aquest món: _____

3. Podeu dir exemples de la influència i l'acció de l'ànima sense instruments corporals?

SECCIÓ 6

Ara, arran de les discussions de les seccions anteriors, llegiu aquest passatge dels Escrits de Bahá'u'lláh:

“Sàpigues que l'ànima humana es troba per sobre i és independent de totes les malalties del cos o la ment. Que un malalt mostri signes de debilitat es deu als entrebancs que s'interposen entre la seva ànima i el seu cos, ja que l'ànima en sí no es veu afectada per cap malaltia corporal. Observa la lluentor d'un llum. Encara que un objecte extern interfereixi en la seva brillantor, el llum en sí segueix brillant sense disminuir la intensitat. De la mateixa manera, qualsevol malaltia que afligeixi el cos d'una persona és un obstacle que impedeix a l'ànima manifestar la seva força i poder inherents. Quan aquesta abandoni el cos, però, manifestarà tal ascendent i revelarà tal influència que cap força a la terra no pot igualar. Tota ànima pura, refinada i santificada serà dotada d'un poder tremend i s'alegrarà amb una alegria extraordinària.”¹⁰

1. Expliqueu, amb les vostres pròpies paraules, com l'ànima roman inalterable per les malalties del cos i de la ment, i què es farà evident quan se separi del cos.
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

2. Mantindrem la nostra individualitat després de la mort dels nostres cossos físics? ____
- _____

SECCIÓ 7

Bahá'u'lláh ens diu:

“Referent a la teva pregunta sobre l'ànima de l'home i la seva supervivència després de la mort: Sàpigues que l'ànima, certament, després de la seva separació del cos, continuarà progressant fins que arribi a la presència de Déu, en un estat i condició que ni la revolució de les edats i segles, ni els canvis, ni els atzars d'aquest món poden alterar. Perdurarà tant com perdurin el Regne de Déu, la Seva sobirania, el Seu domini i la Seva força. Manifestarà els signes de Déu i els Seus atributs, i revelarà la Seva amorosa bondat i generositat.”¹¹

1. Quant de temps continuarà progressant l'ànima després de la mort física? _____
- _____
2. En quin estat continuarà l'ànima el viatge etern cap a la presència de Déu?
- _____
- _____
- _____
3. Quins són alguns dels atributs i signes que l'ànima manifestarà en aquest estat? _____
- _____
- _____
4. D'acord amb el que heu estudiat fins al moment, determineu si els següents enunciats són veraders:
- _____ El Regne de Déu durarà per sempre.
- _____ L'ànima té la capacitat de manifestar els atributs de Déu.
- _____ Les oracions que fem pels difunts no influeixen en el progrés de les ànimes.
- _____ L'ànima mai no deixa d'existir.

SECCIÓ 8

Bahá'u'lláh declara:

“Sàpigues que tota oïda atenta, si es manté pura i impol·luta, ha d'escollar, en tot moment i des de totes direccions, la veu que pronuncia aquestes santes paraules:

“Certament, som de Déu, i a Ell tornarem”. Els misteris de la mort física de l’home i del seu retorn no han estat divulgats, i encara segueixen sense desxifrar [...].

“La mort ofereix a tot creient ferm la copa que és, en realitat, la vida. Confereix joia i és portadora d’alegria. Concedeix el do de la vida eterna.

“Pel que fa als qui han assaborit el fruit de l’existència terrenal, que consisteix en el reconeixement del Déu únic i veritable, exaltada sia la Seva glòria, continuaran una nova vida que Nos no podem descriure. Només Déu, Senyor de tots els mons, en té el coneixement.”¹²

“Oh Fill del Suprem! He fet de la mort una missatgera d'alegria per a tu. Per què t'afligeixes? He creat la llum perquè aboqui sobre tu la seva esplendor. Per què t'amagues darrera d'un vel?”¹³

1. Quins dels següents enunciat són veritables?

- ☐ L'ànima de l'ésser humà ve de Déu i tornarà a Ell.
- ☐ Tot el coneixement de la vida després de la mort és de Déu.
- ☐ Per al creient segur, la mort és vida.
- ☐ La mort és portadora de joia.
- ☐ Els misteris de la mort són coneguts per tothom.
- ☐ Cal atresorar les benediccions de la vida, però no témer a la mort, ja que aquesta és una missatgera d'alegria.
- ☐ Conèixer sobre la vida després de la mort no és important.

2. Ara, tenint en compte el que hem estudiat en aquestes seccions, escriu un paràgraf curt sobre la vida, la mort, el cos i l'ànima.

SECCIÓ 9

‘Abdu’l-Bahá explica:

“A l’inici de la vida, l’ésser humà es troba al món de la matriu, on desenvolupa la capacitat i les dots per progressar a aquest món. Les facultats que calen per a aquest món les adquirí en aquell. Necessitava ulls per a aquest món; els obtingué en el món del ventre. Necessitava orelles en aquest món; les obtingué allà. Totes les facultats que es precisen en aquest món, les adquirí en el món del ventre. En aquell món es preparà per a aquest, i quan va entrar a aquest món, comprovà que hagué totes les facultats requerides, que en aquell s’havia fet amb tots els membres i òrgans necessaris per a aquesta vida. Se segueix que en aquest món també, un s’ha de preparar pel món del més enllà. Allò que hom necessiti al món del Regne haurà d’obtenir-ho i preparar-se aquí. Així com adquirí les facultats necessàries per a aquest món al món del ventre, ha d’obtenir, igualment, el que calgui pel món del Regne —és a dir, totes les facultats celestials— en aquest món.”¹⁴

1. Decidiu si els següents enunciats són veraders:

_____ Totes les facultats necessàries per a aquest món s'adquireixen al món de la matriu.

_____ No cal preparar-se per a la vida a l'altre món.

_____ El que necessitem al món del Regne s'ha d'obtenir allà.

_____ El propòsit d’aquesta vida és adquirir els poders necessaris per a la vida a l’altre món.

_____ La veritable vida comença quan un mor i va al Regne diví.

_____ La veritable vida comença en aquest món i continua després de la mort física.

2. Quines són algunes de les capacitats que l’ésser humà rep al món de la matriu?

3. Quins són alguns dels dons que cal obtenir aquí per a la vida després de la mort?

SECCIÓ 10

Bahá'u'lláh proclama:

“El deure íntegre de l’home en aquest Dia és assolir aquella part del torrent de la gràcia que Déu vessa sobre ell. Per tant, que ningú consideri si el receptacle és gran o petit. La porció d’alguns pot cabre en el palmell d’una mà, la porció d’altres podria omplir una tassa, i la d’altres arribar a la mida d’un galó.”¹⁵

1. Respongui les preguntes següents, segons la cita anterior:

a. Quin és el deure de qualsevol persona en aquest Dia? _____

b. Quines són algunes de les benediccions que heu rebut de Déu? _____

c. A què es refereix la paraula «receptacle» en la cita anterior? _____

d. Per què no hem de considerar si la capacitat que se'ns ha conferit és gran o petita?

e. Quines són algunes de les coses que ens impedeixen rebre la nostra porció de la gràcia de Déu? _____

2. Quins dels següents enunciats són veraders?

_____ Si la nostra capacitat és gran o petita es refereix a com en som d'intel·ligents.

_____ Per servir Déu, ens hem d'oblidar de les nostres debilitats i posar tota la nostra confiança en Ell.

_____ Si en aquest món no desenvolupem les capacitats que Déu ens ha concedit, les nostres ànimes estaran febles quan arribem a l'altre món.

SECCIÓ 11

Bahá'u'lláh enuncia:

“M’has preguntat per la naturalesa de l’ànima. Sàpigues, en veritat, que l’ànima és un signe de Déu, una joia celestial, la realitat de la qual els més savis dels homes no han comprès, i el misteri de la qual cap ment, per aguda que sigui, pot esperar mai esbrinar. És, entre totes les coses creades, la primera en declarar l’excel·lència del seu Creador, la primera en reconèixer la Seva glòria, en aferrar-se a la Seva veritat i en postrar-se davant d’Ell. Si és fidel a Déu, reflectirà la Seva llum i al final tornarà cap a Ell.”¹⁶

1. Ompliu els espais en blanc de les següents oracions:
 - a. L’ànima és un _____ de Déu.
 - b. L’ànima és una _____ la _____ de la qual el més savis dels homes no han comprès, i el _____ de la qual cap ment, per aguda que sigui, pot esperar mai _____.
 - c. L’ànima és _____ en declarar l’ _____.
 - d. L’ànima és la primera en _____ la Seva glòria.
 - e. L’ànima és la primera en _____ a la Seva veritat.
 - f. L’ànima és la primera en _____ davant d’Ell.
2. Quins dels següents enunciats són veraders?
 - _____ “Esbrinar” significa conèixer.
 - _____ Entre totes les coses creades, la primera a reconèixer Déu és el cervell humà.
 - _____ Aguda significa perspicaç.
 - _____ Una persona sàvia entén els misteris de l’ànima.
 - _____ Només els grans filòsofs poden declarar excel·lència de Déu.
 - _____ No cal meditar sobre l’ànima, ja que no la podrem comprendre mai.

SECCIÓ 12

Bahá'u'lláh declara:

“Sou com l’ocell que plana, amb tota la força de les seves ales poderoses i amb plena i alegre confiança, per la immensitat dels cels, fins que, impel·lit a satisfer la seva fam, es dirigeix ansiós a prendre terra vers l’aigua i el fang, i, un cop atrapat a la

xarxa del seu desig, li és impossible reprendre el vol cap als regnes d'on provingué. Impotent per esbandir la càrrega que pesa sobre les seves ales ensutzeïdes, aquest ocell, fins ara un habitant dels cels, és veu forçat a cercar el seu estatge a la pols. Per tant, oh serfs Meus, no taqueu les vostres ales amb el fang de l'esgarriament i disegs vans, i no deixeu que s'embrutin amb la pols de l'enveja i l'odi, perquè res us impedeixi remuntar-vos en els cels del Meu coneixement diví.”¹⁷

1. Completeu les oracions que següents.
 - a. L'ocell al qual es refereix Bahá'u'lláh a la cita és el _____.
 - b. Aquest ocell és un habitant de _____.
 - c. Si se li enfanguen les ales, l'ocell es veu forçat a buscar casa a la _____.
2. Ara responeu les preguntes següents:
 - a. Com s'enfanguen les “ales” de l'ànima? _____

 - b. Quines són algunes de les càrregues que, com «l'aigua i el fang de la terra», pesen sobre les ales de l'ànima?

 - c. Quines són algunes de les coses que poden impedir que ens remuntem al cel del coneixement diví? _____

 - d. Per què una ànima canviaria la seva llar celestial per la pols d'aquest món? _____

3. Determineu si els següents enunciats són veritables:
_____ Aferrar-se a les coses terrenals impedeix el nostre progrés espiritual.
_____ El nostre esgarriament i els nostres desitjos insubsistents ens impedeixen volar al cel del coneixement diví.
_____ L'enveja i l'odi són trets naturals de l'ésser humà i no són cap càrrega per a l'ànima.

_____ Ens podem desfer de les càrregues que ens impedeixen remuntar-nos a la immensitat del cel si ens despremем de les coses d'aquest món.

_____ La llar de l'ànima és en aquest món.

SECCIÓ 13

Bahá'u'lláh diu:

“Havent creat el món i tot el que en ell viu i es mou, Ell, per l'acció directa de la Seva Voluntat irrestringida i sobirana, va escollir conferir a l'home la singular distinció i capacitat de conèixer-lo i estimar-lo, una capacitat que ha de ser considerada necessàriament l'impuls generador i l'objectiu primordial que sosté la creació sencera [...]. Sobre la realitat més íntima de cada cosa creada, ha vessat la llum d'un dels Seus noms i l'ha fet un recipient de la glòria d'un dels Seus atributs. Sobre la realitat de l'home, però, n'ha concentrat l'esplendor de tots els Seus noms i atributs, i l'ha fet un mirall del Seu propi ésser. De tot allò que ha estat creat, només l'home ha estat escollit per rebre tan gran favor, tan perdurable generositat.”¹⁸

1. Ompliu els espais en blanc que hi ha a continuació.
 - a. Déu va optar per conferir-li a l'ésser humà la singular distinció i capacitat de _____.
 - b. Sobre la més íntima _____ de _____ cosa creada, Déu ha vessat la llum de _____, i l'ha fet un recipient de la glòria de _____.
 - c. En la realitat de l'ésser humà n'ha concentrat l'esplendor de _____, i l'ha fet un mirall del _____.
2. Ara respongui les següents preguntes:
 - a. Pot esmentar alguns dels atributs de Déu? _____

 - b. Quins són alguns dels atributs de Déu que pot reflectir l'ànima humana? _____

 - c. Com es poden manifestar aquests atributs? _____

d. Amb quin favor especial ha estat distingit l'home? _____

3. Quins dels següents enunciats són veritables?

- _____ L'ésser humà no és diferent de la resta de creació.
- _____ La capacitat de conèixer Déu i estimar-lo és l'impuls generador i l'objectiu primordial que sosté tota la creació.
- _____ La realitat de cada cosa creada és la dipositària d'un dels atributs de Déu.
- _____ L'ànima humana pot reflectir tots els atributs de Déu.

SECCIÓ 14

Bahá'u'lláh ens diu:

“Aquestes energies amb les que el Sol de la Divina generositat i la Font de la guia celestial ha dotat a la realitat de l'home es troben, però, latents a l'interior d'aquest, així com la flama s'amaga dins l'espelma o els raigs de llum són presents potencialment en la llàntia. La llur d'aquestes energies pot veure's enfosquida pels desigs mundans, així com la llum del sol pot quedar amagada sota la pols i la polseguera que cobreixen el mirall. Ni l'espelma, ni la llàntia poden encendre's per la seva pròpia acció, sense ajuda, ni tampoc li serà mai possible al mirall lliurar-se per si mateix de la seva escòria. És clar i evident que la llàntia mai s'encendrà mentre no se li prengui una flama i, llevat que es netegi de la superfície del mirall l'escòria que el cobreix, aquest mai podrà representar la imatge del sol ni reflectir la seva llum i glòria.”¹⁹

1. Què significa la paraula “latent”? _____

2. Quins són alguns dels poders que es troben latents en l'ànima humana? _____

3. Quin potencial té una làmpada? _____
4. Quin potencial té un mirall? _____
5. Què s'ha de fer a una làmpada perquè il·lumini? _____

6. Què se li ha de fer a un mirall perquè reflecteixi la llum? _____

7. Poden la làmpada i el mirall manifestar el seu potencial per ells mateixos? _____
8. Com podem relacionar aquests dos exemples amb la condició de l'ànima humana?

9. Qui pot fer que l'ànima humana manifesti el seu potencial? _____

SECCIÓ 15

Bahá'u'lláh afirma:

“La porta del coneixement de l'Antic Ésser ha estat tancada sempre davant els ulls dels homes, i tancada romandrà per sempre. No hi haurà mai comprensió humana que arribi a penetrar la Seva cort sagrada. Com a mostra de la Seva misericòrdia, però, i com a prova de la Seva bondat, ha manifestat als homes els Astres de la Seva guia divina, els Símbols de la Seva divina unitat, i ha ordenat que el coneixement d'aquests Éssers santificats representi el mateix que el coneixement de Sí mateix. Qui els reconegui ha reconegut a Déu. Qui escolti llur crida ha escoltat la Veu de Déu, i qui testifiqui la veritat de llur Revelació ha testificat la veritat de Déu mateix. Qui se n'aparti, s'ha apartat de Déu, i qui no cregui en ells no creu en Déu. Cascun d'ells és el Camí de Déu que connecta aquest món amb els regnes elevats, i l'Estendard de la Seva Veritat amb tots els que hi ha en els regnes de la terra i el cel. Són les Manifestacions de Déu entre els éssers humans, les proves de la Seva Veritat i els signes de la Seva glòria.”²⁰

1. Tenint en compte les cites anteriors, contesteu les preguntes següents:
 - a. Podem conèixer Déu directament? _____
 - b. Aleshores, com podem conèixer Déu? _____

 - c. Pot anomenar alguns dels Sols de la guia divina? _____

 - d. Quina Veu han escoltat els qui han escoltat la crida de les Manifestacions de Déu?

e. De Qui ens allunyem quan ignorem la crida de les Manifestacions de Déu? _____

2. Completi les següents oracions:

- a. La porta del coneixement de l'Antic Ésser ha estat i continuarà estant per sempre
_____.
- b. Cap comprensió humana tindrà mai accés _____.
- c. Déu ha manifestat els Astres de la Seva guia divina com a mostra de la Seva
_____ i com a prova de la Seva _____.
- d. El coneixement d'aquests Éssers santificats representa _____
_____.
- e. Qui els reconegui ha _____.
- f. Qui escolti llur crida ha _____.
- g. Cascun d'ells és el Camí de Déu que _____

_____.

3. Quins dels enunciats següents són veritables?

- _____ El nostre propi esforç és suficient per poder créixer espiritualment.
- _____ Déu ens ha donat la ment i aquesta és suficient per al nostre progrés.
- _____ Progressarem espiritualment en reconèixer la Manifestació de Déu, i no necessitem fer més esforç.
- _____ Podem progressar espiritualment en reconèixer la Manifestació de Déu i esforçar-nos per viure segons els seus ensenyaments.
- _____ Podem conèixer Déu directament.
- _____ L'ésser humà pot esdevenir igual que Déu.
- _____ Déu està exaltat per sobre de la comprensió humana.
- _____ Quan sentim les paraules d'una Manifestació de Déu estem escoltant la Veu de Déu.

SECCIÓ 16

Bahá'u'lláh declara:

“Els Profetes i els Missatgers de Déu han estat enviats amb l'únic propòsit de guiar a la humanitat pel Camí recte de la Veritat. El propòsit subjacent a L'ur revelació ha estat educar a tots els éssers humans, per tal que, en arribar la mort, ascendeixin, amb la màxima puresa i santedat, i amb absolut despreniment, al tron de l'Altíssim.”²¹

En un altre passatge diu:

“L'home és el Talismà suprem. La manca d'una educació adequada el priva, no obstant, d'allò que posseeix inherentment. Per una paraula procedent dels llavis de Déu, va ser cridat a l'existència; per una altra, va ser guiat a reconèixer l'Origen de la seva educació; i encara per una altra, la seva posició i destí varen ser salvaguardats. El Gran Ésser afirmà: Considera l'home una mina rica en gemmes d'un valor incalculable. L'educació pot, per si sola, revelar els seus tresors i permetre que la humanitat se'n beneficiï. Si hom medités sobre el que les Escriptures, enviades des del cel de la Voluntat sagrada de Déu, han revelat, reconeixeria amb facilitat que l'ur propòsit és que tots els homes es considerin una sola ànima, per tal que el segell que porta les paraules “El Regne és de Déu” pugui marcar la seva empremta en tots els cors, i la llum de la munificència, de la gràcia i la misericòrdia divines envolti tota la humanitat.”²²

1. Amb quin propòsit han estat enviats els Profetes i Missatgers de Déu? _____

2. Quin és el propòsit fonamental de la Seva revelació? _____

3. Què significa la paraula «talismà»? _____

4. Quina és la conseqüència de la manca d'una educació adequada? _____

5. Quin efecte pot tenir una educació adequada? _____

6. Quina és la Font de la nostra educació? _____

7. Quin és el nostre destí? _____

8. Quines són algunes de les gemmes que l'educació fa revelar? _____

9. Què reconeixem fàcilment quan meditem sobre les Escriptures Sagrades? _____

SECCIÓ 17

Bahá'u'lláh enuncia:

“A més, m’has preguntat també amb referència a l’estat de l’ànima després de la seva separació del cos. Sàpigues, certament, que si l’ànima de l’home ha seguit pels camins de Déu, de ben segur que tornarà i serà acollida en la glòria del Benamat. Per la rectitud de Déu! Aconseguirà una posició que cap ploma no pot retratar, ni cap llengua descriure. L’ànima que s’ha mantingut fidel a la Causa de Déu, i ha restat invariablement ferma en el Seu Sender, posseirà, després de la seva ascensió, tal poder que n’obtindran profit d’ella tots els mons que el Totpoderós ha creat.”²³

1. Completi les següents oracions:
- a. Si una ànima ha seguit pels camins de Déu, de ben segur _____
 _____.
- b. Aconseguirà una posició que _____
 _____.
- c. L’ _____ que s’ha mantingut _____ a la _____
 de _____, i ha _____ invariablement _____ en _____
 _____, posseirà, després de la seva _____, tal
 _____ que n’obtindran _____ d’ella tots els mons
 que el _____ ha _____.

SECCIÓ 18

Bahá'u'lláh ens diu:

“Beneïda sia l'ànima que, en el moment en que se separa del cos, es troba santificada de les vanes imaginacions de la gent del món. Una ànima com aquesta viu i es mou segons la Voluntat del seu Creador, i entra al Paradís més elevat. Les Donzelles del Cel, habitants de les mansions més sublims, l'envoltaran i els Profetes de Déu i els Seus escollits cercaran la seva companyia. Conversarà lliurement amb ells i els explicarà el què ha hagut de suportar en el camí de Déu, el Senyor de tots els mons.”²⁴

“Hauria de perdonar al pecador i no menysprear mai la seva baixa condició, doncs ningú sap quina serà la seva pròpia fi. Quantes vegades un pecador, a la darrera hora, ha assolit l'essència de la fe i, prenent el glop immortal, ha reprès el vol devers el Concurs celestial! I quantes vegades un creient pietós, arribat el moment de l'ascensió de la seva ànima, ha canviat tant com per caure en el foc del no-res absolut!”²⁵

1. En quin estat haurà d'estar la nostra ànima quan se separi del cos? _____

2. Quines són algunes vanes imaginacions? _____

3. En quina condició viurà i es mourà després de la mort una ànima que estigui purificada de vanes imaginacions? _____

4. Qui seran els companys d'aquesta ànima? _____

5. Podrà conversar aquesta ànima amb els Profetes de Déu i els Seus escollits? _____

6. Sabem per endavant com i quan acabarà la nostra vida terrenal? _____

7. Què podem fer ara per assolir la vida eterna que ha estat destinada per a nosaltres? _
-
-

SECCIÓ 19

‘Abdu’l-Bahá explica:

“Atès que l’esperit humà viu per sempre un cop es desfà d’aquest cos inert, té, sens dubte, com totes les coses que existeixen, la capacitat de progressar; aleshores, hom pot pregar per tal que una ànima que hagi partit progressi, se la perdoni o rebi favors, mercès i gràcia divins. Aquest és el motiu pel qual, a les pregàries de Bahá’u’lláh, s’implora el perdó i remissió de Déu pels qui han ascendit al més-enllà. A més, tal com la gent necessita a Déu en aquest món, també El necessiten en el venidor. Les creatures sempre estan necessitades, i Déu roman sempre independent d’elles, ja sigui en aquest món o en el que ha de venir.”²⁶

Per què hem d’orar per l’ànima dels difunts?

SECCIÓ 20

‘Abdu’l-Bahá escriu:

“Quan l’ànima humana s’enlaira per sobre d’aquest munt de pols i s’enfila al món de Déu, llavors s’esvaeixen els vels, surten a la llum les realitats, s’esclareix tot el que es desconeixia fins llavors i les veritats ocultes són copsades.

“Esguarda com, al món del claustre matern, un ésser té orelles que no senten, ulls que no veuen i llengua que no parla; com es veu privat per complet de tota percepció. Però un cop abandona aquell món de foscor, entra a aquest altre de llum, aleshores pot veure, sentir i parlar. D’igual manera, un cop parteixi apressat d’aquest lloc mortal cap al Regne de Déu, naixerà en esperit; aleshores s’obrirà l’ull de la percepció, l’oïda de la seva ànima escoltarà i totes les veritats que desconeixia abans resultaran òbvies i clares.”²⁷

1. Completeu els espais en blanc que es troben a continuació.
- a. Quan l'ànima humana s'enlaira per sobre d'aquest munt de pols, llavors
els vels _____ ,
i les realitats _____ ,
i _____ tot el que es desconeixia,
i les veritats ocultes _____ .
- b. Al món del _____ , un ésser té _____ que no senten, _____
que no veuen, i _____ que no parla.
- c. Un cop abandona aquell _____ , entra a aquest altre de _____ ,
aleshores pot _____ , _____ i _____ .
- d. D'igual manera, un cop parteixi cap al Regne de Déu, _____ en
_____ .
- e. Aleshores s'obrirà l' _____ de la _____ , l'oïda de la seva
_____ escoltarà _____ , i totes les _____ que
desconeixia abans resultaran _____ i _____ .
2. Decidiu si els següents enuncisats són veritaders:
- _____ Quan som al món del claustre matern, sabem d'aquest món.
- _____ La nostra condició després de la mort és una veritat oculta a nosaltres en aquesta vida.
- _____ Després de la mort, s'obriran davant nostre horitzons completament nous.
- _____ Quan morim, tornem a aquest món per néixer de nou.

SECCIÓ 21

Bahá'u'lláh afirma:

“Bé, referent a la teva pregunta sobre si les ànimes segueixen sent conscients l’una de l’altra després de separar-se del cos: Sàpigues que les ànimes del poble de Bahá, que han entrat a l’arca carmesina i s’hi han establert, es relacionaran i combregaran entre sí, i tan forts seran llurs lligams en les seves vides, aspiracions, propòsits i anhels, com per esdevenir una sola ànima. Són les que estan ben informades, les que gaudeixen d’una vista aguda, les que estan dotades d’enteniment. Així ho ha decretat Qui tot ho coneix, Qui tot ho sap.

“El poble de Bahá, habitants de l’arca de Déu, són tots ben conscients de l’estat i condició de cadascun d’ells, i estan units pels lligams de familiaritat i companyonia. No obstant això, aquest estat dependrà de la seva fe i capteniment. Els qui es troben en el mateix grau i rang són plenament conscients de la capacitat, el caràcter, les fites i els mèrits d’altri; tanmateix, els qui es troben en un grau inferior són incapaços de comprendre adequadament el rang dels que estan per sobre, o d’estimar llurs mèrits. Cadascú rebrà la seva porció del Senyor. Beneït sia qui ha dirigit el seu rostre cap a Déu i ha caminat amb fermesa en el Seu amor, fins que la seva ànima ha pres vol vers Déu, el Senyor Sobirà de tot, el Molt Poderós, Qui sempre perdona, el Totmisericordiós.”²⁸

1. A l'altre món, reconeixem les persones que hem conegut en aquest món? _____
2. Com de propera serà l'associació entre les ànimes a l'altre món? _____

3. De què dependran les diferències i distincions entre les ànimes a l'altre món?

4. Estarà algú privat de la gràcia de Déu? _____

SECCIÓ 22

Bahá'u'lláh ens exhorta:

“Oh serfs Meus! No us apesareu si, en aquests dies i en aquest plànol terrenal, Déu ordena i manifesta quelcom contrari als vostres desigs, car de ben segur us esperen dies de gran goig, de joia celestial. Se us descobriran mons, sants i gloriosos espiritualment, davant dels vostres ulls. Heu estat destinats per Ell a participar, en aquest món i en el que li segueixi, de llurs beneficis, a compartir llurs alegries i obtenir-ne una porció de llur gràcia sostenidora. A tots i a cada un d’ells, sens dubte, hi arribareu.”²⁹

1. Decidiu quins dels enunciats següents són veritables:
_____ Hem d'omplir-nos de tristesa quan les coses no passen com volem.
_____ Tot, sigui bo o dolent, ha estat ordenat per Déu.
_____ A tots ens esperen dies de gran alegria.
_____ De segur veurem mons sants i espiritualment gloriosos.
_____ És el nostre destí participar dels beneficis de mons sants i espiritualment gloriosos, tant en aquesta vida com a la vida venidora.

2. Per què no ens hem de posar tristos quan succeeixen coses contràries als nostres desitjos? _____

3. Quina promesa ens fa Bahá'u'lláh en aquest passatge? _____

SECCIÓ 23

En aquesta unitat heu reflexionat sobre el significat de la vida humana. Heu après molt sobre la naturalesa de l'ànima, el propòsit de la vida en aquest món, la necessitat de desenvolupar qualitats espirituals i la promesa que se'ns ha fet d'una vida eterna, gloriosa i plena d'alegria. A la segona unitat del llibre parlem d'un doble propòsit: avançar en el nostre propi creixement espiritual i intel·lectual i contribuir a la transformació de la societat. Vet aquí una oportunitat de tornar a aquest concepte i pensar sobre la importància d'atendre tots dos aspectes d'aquest propòsit, arran de les percepcions que heu obtingut sobre el progrés de l'ànima. Una discussió sobre els temes següents en el seu grup podria ser beneficiós en les seves reflexions.

1. *Desenvolupar qualitats espirituals*
2. *Obeir les lleis de Déu*
3. *Contribuir al benestar de la humanitat*
4. *Avançar pel sender del servei*

REFERÈNCIES

1. D'una xerrada presentada el 10 de novembre de 1911, publicada a *La sabiduría de 'Abdu'l-Bahá: Conferencias de París, 1911* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 1996), núm. 29, p.109.
2. D'una carta datada l' 1 d'abril de 1946 escrita en nom de Shoghi Effendi, publicada a *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* [Luces de guía: Archivo de referencias bahá'ís] (Nueva Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, impressió de 2010), núm 1820, p. 537. (traducció autoritzada)
3. D'una carta datada el 28 de julio de 2016 escrita en nom de la Casa Universal de Justícia. (traducció de cortesia)
4. 'Abdu'l-Bahá, en *Contestación a unas preguntas*, (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 1994), núm 66, pp. 292–293. (traducció autoritzada)
5. *Ibíd.*, núm. 38, p. 187. (traducció autoritzada)
6. D'una xerrada presentada el 9 de novembre de 1911, publicada a *La sabiduría de 'Abdu'l-Bahá*, núm. 28, p.105.
7. D'una carta datada el 31 de desembre de 1937 escrita en nom de Shoghi Effendi, publicada a *Lights of Guidance* [Luces de guía], núm 680, p.204. (traducció autoritzada)
8. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh* (Terrassa: Editorial Bahá'í de España, 2017), LXXXII, §. 8, p.169.
9. 'Abdu'l-Bahá, a *Contestación a unas preguntas*, núm. 61, p.276.(traducció autoritzada)
10. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, LXXX, §.2, pp.160–161.
11. *Ibíd.*, LXXXI, § 1, pp. 162-163.
12. *Ibíd.*, CLXV, § 1–3, p.361
13. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 32, p. 11.
14. D'una xerrada presentada el 6 de juliol de 1912, publicada a *La promulgación de la paz universal: Charlas pronunciadas por 'Abdu'l-Bahá durante Su visita a Estados Unidos y Canadá en 1912* (Buenos Aires: Editorial Bahá'í Indolatinoamericana, 1991), p. 261. (traducció autoritzada)
15. *Pasajes de los Escritos de Bahá'u'lláh*, V, §4, p.7.
16. *Ibíd.*, LXXXII, §1, pp. 179–80.

17. Ibíd., CLIII, § 6, p. 342.
18. Ibíd., XXVII, § 2, pp. 66-67.
19. Ibíd., XXVII, § 3, p. 67.
20. Ibíd., XXI, § 1, p. 50.
21. Ibíd., LXXXI, § 1, pp. 163-164.
22. Ibíd., CXXII, § 1, pp. 271-272.
23. Ibíd., LXXXII, § 2, p. 168.
24. Ibíd., LXXXI, § 1, p. 163.
25. Ibíd., CXXV, § 3, p. 278.
26. ‘Abdu’l Bahá, en *Contestación a unas preguntas*, núm. 62, p.281.(traducció autoritzada)
27. *Selección de los Escritos de ‘Abdu’l-Bahá* (Terrassa: Editorial Bahá’í de España, 2009), n.º 149.3–4, p.237.
28. *Pasajes de los Escritos de Bahá’u’lláh*, LXXXVI, párr.1–2, pp.177–178.
29. Ibíd., CLIII, § 9, p. 344.